

Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalgs udtalelse om forslag til Europa-Parlamentets og Rådets forordning om fastsættelse af de forvaltnings-, bevarelses- og kontrolforanstaltninger, der skal anvendes i konventionsområdet for Den Internationale Kommission for Bevarelse af Tunfiskebestanden i Atlanterhavet (ICCAT), og om ændring af Rådets forordning (EF) nr. 1936/2001, (EF) nr. 1984/2003 og (EF) nr. 520/2007

(COM(2016) 401 final — 2016/0187 (COD))

(2017/C 034/23)

Ordfører: **Thomas McDONOGH**

Anmodning om udtalelse	Europa-Parlamentet, 22/06/2016 Rådet, 30/06/2016
Retsgrundlag	Artikel 43, stk. 2, og art. 304 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde (COM(2016) 401 final — 2016/0187 (COD))
Præsidiets beslutning	12/07/2016
Kompetence	Sektionen for Landbrug, Udvikling af Landdistrikterne og Miljø
Vedtaget i sektionen	30/09/2016
Vedtaget på plenarforsamlingen	19/10/2016
Plenarforsamling nr.	520
Resultat af afstemningen (for/imod/hverken for eller imod)	224/1/3

1. Konklusioner og anbefalinger

1.1. EØSU hilser det velkomment, at de foranstaltninger, der er blevet vedtaget af Den Internationale Kommission for Bevarelse af Tunfiskebestanden i Atlanterhavet (ICCAT) siden 2008, bliver gennemført i EU-lovgivningen. Udvalget opfordrer Kommissionen til at spille en mere beslutsom rolle i denne og andre regionale fiskeriforvaltningsorganisationer.

1.2. EØSU opfordrer alle berørte parter til at håndhæve disse og andre bevarelsesforanstaltninger med den største strengthed. De fleste fiskere følger reglerne og fortjener lige konkurrencevilkår.

1.3. EØSU opfordrer Kommissionen til at tjekke og om nødvendigt slette artikel 7, stk. 2, og endvidere ændre artikel 9, stk. 1, artikel 31, artikel 32, artiklerne 34-36, samt artikel 38, stk. 4, i tråd med anbefalingerne i denne udtalelse. Den foreslåede undtagelse for omladning til havs i artikel 52-59 bør også nøje revurderes og eventuelt fjernes, hvis den generelle forpligtelse til omladning i havn skal have forrang.

2. Baggrund

2.1. I tilgift til bæredygtige fiskeripartnerskabsaftaler eller gensidige aftaler giver den fælles fiskeripolitik EU mulighed for at tilslutte sig multilaterale aftaler inden for regionale fiskeriforvaltningsorganisationer. Formålet med disse aftaler er at styrke det regionale samarbejde for at sikre bevarelse og bæredygtig udnyttelse af fiskeressourcer.

2.2. ICCAT har ansvaret for bevarelse af tunfisk og beslægtede arter (i alt omkring 30) i Atlanterhavet og tilstødende farvande. EU har været kontraherende part siden 1997, hvor EU erstattede de enkelte medlemsstater.

2.3. ICCAT har beføjelse til at vedtage bindende henstillinger, som skal gennemføres i EU-lovgivningen, hvis de ikke i forvejen er omfattet af lovgivningen.

3. Bemærkninger

3.1. Artikel 7, stk. 2, hvorefter fartøjer kun må erstattes af fartøjer med en tilsvarende eller mindre kapacitet, bygger på ICCAT's henstilling 14-01, som ikke længere er i kraft. Henstilling 15-01, som er den nye henstilling om tropisk tunfisk, indeholder i sin nuværende form ingen begrænsning vedrørende erstatninger.

3.2. Artikel 9, stk. 1, om forvaltningsplaner for indretninger, der tiltrækker fisk (FAD), fastsætter fristen for videresendelse til ICCAT's sekretariat til den 1. juli hvert år, som var den fastsatte dato i henstilling 14-01. I henstilling 15-01 er fristen den 31. januar. Eftersom dette gælder for Kommissionen, bør medlemsstaterne pålægges en tidligere frist, for eksempel den 15. januar.

3.3. Artiklerne 31, 32, 34, 35 og 36, som fastsætter landingsforbud for hajer, som det er forbudt at drive fangst på, kunne indeholde en henvisning til artikel 15, stk. 4 i grundforordningen for den fælles fiskeripolitik⁽¹⁾, som fastsætter undtagelser fra det generelle forbud mod udsmid.

3.4. Artikel 38, stk. 4, bør i lighed med ICCAT's henstilling 07-07 indledes med ordene »hvor det er praktisk muligt«. Dette bør ikke udelukke forhandlinger om et mere bindende kompromis inden for ICCAT.

3.5. Artiklerne 54 og 55 har til formål at indføre ICCAT's undtagelser for langlinefartøjer vedrørende omladning til havs, men for EU-flådens vedkommende bør det være den generelle regel om, at al omladning skal foregå i havn, der finder anvendelse.

Bruxelles, den 19. oktober 2016.

Georges DASSIS
Formand
for Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg

⁽¹⁾ Forordning (EU) nr. 1380/2013.